

Yöllinen virrenlaulu havahduttaa hereille Ruumiini äänet harmoniassa jääkaapin hurinaan
Sisäinen kelloni suoltaa happa kurkkuun Kuolleet hiukseni kuuliaisena odottaen Rummutus
kumpuaa syvältä Pysähtyneet tahdit Jäävät elämään kuurojen tajuntaan kun painovoima
muistuttaa olemassaolostaan Yö kiteytyy sikiöksi, alkueläimeksi joka opettelee uimaan